

Nimic

Claraz

In decoruri de toamna te chem
Am inima franta si vise in cer
Te caut cu ochii in nori fara rost
As vrea sa nu mai existe: a fost...

In visele mele dansezi printre ingeri
Iti scuturi din lacrimi acolo etern
As vrea doar o data sa te mai aud
Dar glasul tau dulce, acum este sfant...

Te-ai dus prea devreme in lumi nestiute
In casa e trist, te vad doar in poze
Iar sufletu-ntreaba: unde se ascunde?
Ce sa-i raspund, nici eu nu stiu unde...

E neagra asta toamna si cerne in mine
Un dor de iubita ce iute a apus
Ca soarele iarna, ca ploaia de vara
E doliu-n cearsafuri si-n raftul de sus.

In jurnalul tau nu mai scrie nimic
Doar pagini nescrise mai rasfoiesc
Deschid o fereastră, ma simt tot mai mic
Si nu mai am aer, nici cui sa-i mai zic.